

Spørgsmaal og ikke maa indskrænke sig til at blive et Talerør for de ham undergivne Forvaltningschefer og i alt væsentligt maa henholde sig til den Fremstilling, de give. Det kan derfor vel være, at Flertallet har været for knapt med at tilmaale Generaldirektøren den Assistance, han i saa Henseende behøver. Derom ser jeg mig ikke i Stand til at sælde nogen endelig Dom. Men jeg tror paa den anden Side, at Flertallet har nogen Ret i, at denne Assistance ikke skal være af den Natur, at den kan udvikle sig til at blive et egentligt Mellemed mellem Generaldirektøren og Forvaltningscheferne. Jeg skal tillade mig at henvise til et Forhold vedrørende selve den højtærede Minister, som forekommer mig at frembyde nogen Analogi, selv om den ærede Minister maatte vil afvise Parallelen som ikke fuldt tilsvarende. Den ærede Minister begærede for et Par Aar siden Bevilling til et Honorar for en Mand i Indenrigsministeriet, som kunde være ham behjælpelig ved Undersøgelser og Forarbejder, hvorved han paa forskellig Maade kunde danne sig en selvstændig Mening om de foreliggende Spørgsmaal. Men det faldt ikke den ærede Minister ind, at den Mand paa nogen Maade kunde stydes ind som et Mellemed mellem ham og Departementschefen. Ja, den ærede Minister var endog saa faa besteden, at han vilde nøjes med en Fuldmægtig eller maatte endog en Assistent. Som sagt, den ærede Minister vil maatte ikke admittere Parallelen mellem disse to Tilfælde, men nogen Analogi tror jeg dog nok, der er, idet Hovedsagen, det, som det gælder om, er, at man giver Generaldirektøren den fornødne Assistance, for at han kan danne sig en selvstændig Mening, men uden at der derved indskydes et selvstændigt Led mellem ham og Forvaltningscheferne. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om Forvaltningscheferne — jeg bruger dette Udtryk, der er jo brugt forskellige Betegnelser: Direktører, Forvaltningschefer, men derpaa lægger jeg ikke nogen som helst Vægt — da maa jeg absolut slutte mig til Mindretallet i dets Formening om, at Søfartsafdelingen nu har et saadant Omfang og en saadan Betydning, at den bør henlægges under en selvstændig Chef, der bliver de andre Forvaltningschefer sideordnet. Derimod har jo Mindretallet ment,

at der ikke var Grund til at opretholde Tvedelingen for Maskinafdelingens Beskemmende, idet det der nøjes med een Maskinafdeling, hvorimod det holder paa to Banaafdelinger og to Trafikkaafdelinger. Hvad Banaafdelingen angaar, er jeg tilbøjelig til at give Mindretallet fuldt Medhold. Derimod tilstaar jeg, at det for mig staar som mere tvivlsomt, om det ikke, naar man udsønder hele Søfartsafdelingen under egen Chef, da vilde være hensigtsmæssigt, at samle hele Trafikken under en Chef. Men jeg tilstaar, at jeg savner det fornødne Rendstak til, hvorvidt det vil være overkommeligt for en enkelt Mand at udføre hele dette Hverv. Medens det saaledes dog i det hele er muligt at danne sig et, om end, det erkender jeg, ikke fuldt ud begrundet Støn over disse Forhold vedrørende Toppen af Administrationen, bliver det vanskeliggere og vanskeliggere, jo længere vi komme ned efter, for os, der ikke have haft Lejlighed til at studere Sagen mere indgaaende. Naar saaledes Spørgsmaalet kommer frem, om 10 Kontorchefer ere tilstrækkelige, som Flertallet mener, eller om 14 ere nødvendige, som Mindretallet mener, om man kan nøjes med 25, eller om man skal have 36 Fuldmægtige, ser jeg mig ganske ude af Stand til at danne mig nogen selvstændig Mening derom. Men paa dette Punkt tror jeg dog ganske sikkert, at det ærede Flertal er gaaet for vidt i sine Reduktioner. Det forekommer mig, at det ærede Flertal her indtager en lignende Stilling, som Rigsdagen i tidligere Tider har overtaget over for den hele Administration, en Stilling, som man altid senere har set sig nødsaget til at komme bort fra. I Halvtredserne og i Begyndelsen af Treserne søgte man jo at reducere den civile Administration betydelig; man nedlagde Departementschefs-Pladser og Kontorchefs-Pladser, men senere have vi set os nødsagede til at genoprette flere af dem. Nu kan det maatte gøres gældende, at dette sidste skyldes den Udvikling, der har fundet Sted i den senere Tid, og at det er en Følge af det forøgede Arbejde, der er kommet til at paahvile Ministerierne, men at det har været en Mellemtid, hvor man kunde nøjes med det reducerede Antal. Det er jo ogsaa muligt, at det i det givne Øjeblik kunde lade